

SLOVENSKI NAROD.

Iznaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računata se po 10 kr. za mesec, po 80 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Fran Levstik. †

(Konec.)

Razen naštetih, v naglici pobranih del, jih je pa izvestno še nekoliko v njegovi ostalini, ki je po dveh rodoljubov prizadevanji in skrbi zagotovljena in v kateri bode izvestno mnogo pesnij. Rečena dela mu že zagotavljajo stalno slavo mej narodom slovenskim. Kakor je on sam nekdanj o Preširnu pel:

„Kot zvezde luč poprej nikdar poznane,
Prisvetil nam Tvoj duh je iz noči.“

tako moremo danes i mi peti po prezgodaj umrlem. Koliko zlatih zrn bi nam še bil spisal, da mu je bilo le še nekoliko let živeti. V jezikoslovji sicer, kakor sta Miklošič in Geitler rekla, ni imel prave šole, a imel je fenomenalno znanje jezikovo, proučil je vsa razna dela ter bil je po naravi toli bistroumen, da so bila marsikatera njegova raziskavanja boljša, nego katerega koli učenjaka, ki ima šolo za seboj. V zadnji čas bavil se je mnogo z etimologičnimi preiskavami in dal Bog, da je svoje študije spravil na papir. Nam vsaj so se njegova razlaganja imen „Celje“, „Celovec“, „Cengrob“, „Adsaluta“ zdelo jako izvirna in osnovana, kakor tudi njegova trditev, da Keltov, ki strašijo po vseh nemških učenjakov knjigah, v naših krajih sploh nikdar bilo ni.

Najdragocenejši del njegove zapuščine bodo njegove pesni, katerih je mnogo, še nikjer objavljenih, mej njimi pa tudi par tako sarkastičnih epigramov, da niti za javnost neso. Mnogo pesnij, ki jih je zložil ob raznih prilikah in za vesele družbe, („Urbanov pes, hudoben ves“, „Pižmoh in Pilpoh“, „Moravka“ i. t. d.) so se najbrže pogubile, kakor tudi njegova že pred 1854. l. zložena satirična pesen „Župani“ in pa gledališna igra, ki jo je ob istem času spisal, in če se ne motimo, vkupe s Stritarjem v Velikih Laščah na oder spravil.

V obče imel je Levstik toliko pesniške nadarjenosti, tako pristno pevsko žilo, da je večno škoda, da se ni bolj bavil s pesništvom, ali da ni sploh samo pri pesništvu ostal. On imel je pravi sluh za blaglasje, on je znal pesni dati prave vonjave, bil je „poeta natus“, ki je svojo nenavadno nadarjenost popoňil s svetovno omiko, ki je proučil vse evropske literature, od katerega si vedno čul kaj novega, za-

nimivega, izvirnega, ker si je skozi leta in leta ohranil pristno narodno mišljenje, ker je mislil, čutil in pisal le v narodnem duhu.

Marsikdo poreče morda, da je naš nekrolog prelaskav. Kdor tako govori, Levstika ni poznal, ali ga pa neče poznati. Izvestno je, da je ž njim v našem literarnem gaju pala orjaška lipa, da se bode ž njim položilo ogromno znanje v prerani grob in da nemamo nikogar, ki bi nadomestil Levstika, kakeršen je bil pred boleznijo.

Seveda, skoro triletna bolezen ga je močno vzela. Fizično trpljenje uplivalo je nanj toli silno, da naposled na družega ni mislil, nego kako ohraniti si življenje. Bil je v kopeli, povpraševal zdravnike za svet, kupoval si zdravila, vrhu tega pa použil še ogromno množino takozvanih domačih zdravil, kakor mu jih je narekavala ta ali ona osoba, Pretiraval je v tej zadevi tako močno, da je na dan popil nečuvence množine domačih zdravil, pri tem pa živel uprav ascetično, n. pr. od februarja 1885 ni pil niti kapljice vina.

Ker mu pa vse to ni pomagalo in je čutil razjedajočega črva še vedno v sebi, začel je upati še na Onega, ki vlada nad nami, od njega pričakoval je pomoči. Vsled tega zahajal je dan na dan v cerkev, hodil k spovedi, pridno molil, hotel celo preklicati par svojih pesnij itd.

Levstik v boleznini bil je kakor sploh vsak človek, ves predrugačen. Zadnje mesece pa se mu je zdravje še shujšalo in odkar ga je bolezen vrgla na postelj, imel je le malo jasnih trenutkov. Zadnje dni pa je bilo stanje njegovo skoro tako tragično, kakor svetopisemskega Joba.

Sedaj je prestal! Sijajni njegov genij položil se bode jutri v prezgodnjo gomilo, zdrobljena je njegova blagozvočna lira in utihnil je njegovih ust krilati dovtip in sarkastični smeh, konec je vsej izbornej kritiki njegovej in pretrgane so njegove raznovrstne študije in raziskovanja. On, ki je bil „unicum“ v Slovencih in naš ponos nasproti ostalim Slovanom, ostavil nas je, mi pa ga bodemo teško in dolgo pogrešali. Ogrevajoč se na njegovih prekrasnih delih, ohranili ga bodemo v preblagem spominu, proseč milo osodo, da nam blagovoljno nakloni kdaj njemu jednečega.

Poslavljajoč se je od Levstikovega prahu, kličemo iz dua srca!

Večna slava poštenej duši! Lahka Ti bodi zemljica, katero si tako iskreno ljubil!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 17. novembra.

Češki listi sedaj razpravljajo vprašanje, kako naj Čehi postopajo v deželni zboru. Mladočeški listi priporočajo, da naj deželni zbor letos reši lex Kvičalae in druge šolske zakone, ko Nemcev ni v deželni zboru. Dosedaj so se zastopniki veleposestva v zvezi z Nemci lahko upirali takim zakonom, sedaj pa zastopniki veleposestva ne morejo delati nikacij ovir, ker so v manjšini. Res ni dosti upanja, da bi vlada sklenene zakone predložila sankciji, toda poslanci bodo vendar imeli zavest, da so storili svojo dolžnost. Staročeški listi pa priporočajo zmernost, ker se pogajanja z vlado zastran srednjih šol še vedno nadaljujejo.

Osnrednji klub hrvatskega sabora utegne se v kratkem razbiti. Grofa Pavel in Josip Drašković se baje hočeta iz zdravstvenih ozirov umakniti javnemu življenju. Omenjena sta bila osnovevalca tega kluba in prav za prav njegova duša. Če res odloži ta svoja mandata, se bode najbrž v kratkem klub prenehal. Pravi vzrok, da se grofa Draškovića umakneta javnemu življenju pa neso zdravstveni oziri, ampak politični odnošaji. Osnovala sta bila ta klub, ker sta se nadejala, na ta način vreči bana. Ker se pa to neče posrečiti, se bodeda pa odtegnila političnemu življenju.

Vnanje države.

Ker bode morda kmalu vojna mej Nemčijo in Rusijo, priporočajo v Parizu izhajajoč „Glas Poljski“, da bi se kmalu sešel poljski shod v Švici, da bi se od poslanci v Rusiji, Franciji, Italiji, Angliji, Belgiji, Ameriki itd. živečih Poljakov posvetovali o položaji. Shod naj bi volil zastop Poljakov in centralni bureau za diplomatske zadeve.

Bolgarsko narodno sebranje je končalo verifikacijo volitev. Predvčeraj so se stavile sledeče interpelacije: Ali se Klement še more zmatrati metropolitom, ker je že opravljal dve svetni službi, kar nasprotuje kanoničnemu pravu? Je li bolgarska družba Rudečega križa kakemu agentu naročila prodajati srečke v inozemstvu? Tretja interpelacija se je pa tikala nekkih posilstev finančnih uradnikov. Vlada na interpelacije še ni odgovorila.

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.

I.

(Dalje.)

Mej tem zaljubljen se je bil Nikolaj Petrovič še za življenja roditeljev in na nemalo jima žalost v hčerko uradnika Prepolovskega, bivšega mu gospodarja, prijetno in kakor se govori olikano devico: čitala je v časnikih resne članke v oddelku „Pouk“. Da je le minil čas žalovanja, oženil se je ž njo in ostavivši vodstvo pokrajin, kamor ga je s svojim uplivom otec pripravil, živel je blaženo s svojo Mašo izprva na malem posestvu okolu Lesnega instituta, potem pa v mestu, v majhnem in prijetnem stanovanju s čisto stolbo in hladno vsprejemno sobo; konečno — v vasi, kjer se je nazadnje naselil in kjer se mu je skoro rodil sin — Arkadij. Soproga živela sta jako dobro in tiho: skoro nikdar se nista razšla, čitala sta skupno, igrala četveroročno na klavir, pela duete; ona gojila je cvetice in nadzorovala kokoši, on šel je poredkoma na lov ter se zanimal z gos-

podarstvom, a Arkadij je rasel in rasel — tudi dobro in tiho. Deset let prošlo je kakor sen. V 47. letu preminila je žena Kirsanova. Jedva je prenesel ta udar, osivel je v nekaj tednih; odpotoval je na tuje, da bi se vsaj malo razvedril... a sedaj nastalo je leto 48. Prisiljen se je vrnil v vas in, ko dolgo časa ni prav ničesar delal, pričel je z gospodarstvenimi preobrazovanji. V 55. letu odvel je sina na vseučilišče; proživel je ž njim tri zime v Peterburgu, šel ni skoro nikamor ter le skrbel, da se je seznanjal z mladimi tovariši Arkadijevimi. Poslednjo zimo ni mogel priti, — in sedaj ga vidimo v maji meseci 1859. leta že sèvsem sivega, rejenega in malo uklonenega; pričakujè sina, ki je dostal, kakor nekdanj on sam, naziv kandidata. Sluga ustopil se je, iz dostojnosti, a morebiti tudi ne želeč ostati pod nadzorstvom gospodovim mej dveri ter si zakuril pipo. Nikolaj Petrovič povsili je glavo ter jel motriti stare stopnice stolbine; tolst, pisan piščanec pohajal je dostojanstveno po njih, krepko udarjajoč s svojimi velikimi rumenimi nogami; zamazana mačka gledala ga je neprijazno hlinivo stisnivši se k ograji. Solnce je žgalo; iz polutemne veže krčmine dišalo je po toplem sorščinem kruhu. Zamislil se je naš Nikolaj Petrovič. „Sin... kan-

didat... Arkaša!“... šumelo mu je neprestano po glavi; silil se je misliti o čem drugem, in zopet vračale so se taiste misli. Spomnil se je pokojne žene... „Ni dočakala!“ zašepetal je obupno... Debel siv golob priletel je na cesto ter hitel pit iz luže poleg kladeza. Nikolaj Petrovič motril ga je, a uho njegovo začulo je že ropot bližajočih se koles...

— Gotovo gredo oni, opomnil je sluga stopivši izmej dverij.

Nikolaj Petrovič ustal je brzo ter upiral oči po cesti. Pokazal se je tarantas, zaprežen s trojico poštnih konj; v tarantasu pokazal se je rob dijaške čepice, znane poteze dragega lica...

— Arkaša! Arkaša! zakričal je Kirsanov ter vzletel in zamahal z rokama... Čez nekaj trenutkov pritiskal je svoja usta na neobraščeno, zaprašeno in ogorelo lice mladega kandidata.

II.

— Dovoli, očka, da se malo očedim, govoril je z nekoliko vsled pota hripavim a zvonkim mladeniškim glasom Arkadij veselo vračajoč otčevu ljubezen, — vsega te bom pomazal.

— Nič, nič, trdil je ljubeznivo se smejoč Nikolaj Petrovič ter mahnil dvakrat z roko po orat-

Govori se zopet, da bode odstopil ruski minister vnanjih zadev Giers. Njegov naslednik bode baje veleposlanik v Berlinu grof Šuvalov. Nemški listi se nadejajo, da se bodo odnošaji z Nemčijo precej zboljšali, ko Šuvalov postane minister, ker je Nemcem jako prijazen, kar je že večkrat pokazal v Berlinu. Imenovanje Šuvalova bilo bi po mnenju nemških časnikov dokaz, da se car neče ravnati po željah panslavistov.

Ruski car pride jutri v Berlin. Nemški cesar ga bode osebno pozdravil na kolodvoru. Princ Viljem šel mu je do meje naproti. Cesar Viljem se nadeja, da se mu bode posrečilo, pregovoriti ruskega vladarja, da obnovi prejšnjo prijateljstvo z Nemčijo. Car se je posebno zanimal za bolezen nemškega cesarjeviča. Ukazal je večkrat brzojavno poizvedeti po njegovem zdravju. Cesarju pisal je pismo, v katerem izraža svoje sočutje zaradi cesarjevičeve bolezni. Baš to veliko zanimanje za cesarjeviča vzbudilo je v Berlinu nado, da se bodo dale zboljšati razmere mej Nemčijo in Rusijo. Res Giers ne pride v Berlin in bi se zaradi tega lahko sklepalo, da pohod nema nikake politične važnosti, a optimisti v Berlinu se tolažijo s tem, da car sam odločuje politiko, ministri ga pa morajo ubogati.

Proti Wilsonu začne se sodnijsko preiskava, danes bode baje že francoski zbornici došla prošnja sodišča, da se sme začeti preiskava. Grevy se bode najbrž takoj potem odpovedal predsedništvu republike. Večina republikanskih listov želi, da bi bil že konec tem škandalom, ki le škodujejo politični veljavi Francoske.

Zatiranje Poljakov na Poznanjskem Nemci nadaljujejo. Pruska vlada je zaukazala, da se veonauk že na najnižjih razredih mora poučevati v nemščini. Dosedaj se je veronauk v nižjih razredih poučeval v poljščini, v višjih pa v nemščini. — Predvčeraj bil je v Poznanji tabor, ki je protestoval proti odpravi poljskega pouka. Govorila so grof Zoltowski, kanonik Kantecki, več kmetov in meščanov. Poudarjali so, da 300.000 otrok se sedaj ne poučuje v materinščini. Na taboru je bilo nad 3000 ljudi.

Španjska je zasela otok Perejil na severu zapadu od Ceute, da bode tam postavila svetilni stolp. To je vzbudilo mejmavriškimi prebivalstvom veliko nevoljo.

Dopisi.

Z Dunaja 15. novembra. [Izv. dop.] Drugi večer „slovenskega kluba“ bil je mnogo živahnej nego prvi. Došlo je mnogo več udov — nad trideset. Marljiv gosp. Ciperle govoril je zanimljivo „o naših gozdih“. Najprvije omenja govrnik, da le družba daje pravo in istinito moč. To vidimo mej ljudmi, mej živalmi in tudi mej — rastlinami. Na najnižji stopinji v živalstvu so takozvani korenonožci (Rhizopoda), kojih niti mogoče videti posameznih z golim okom, a vender nastala je vsa kreda in ves kresavni kamen iz njihovih lišic. Tudi rastline so mogočne še le tedaj, kadar so družene v oddelke ali — kakor omenja govrnik — v srenje. Najprva srenja v rastlinstvu so pa gozdi. V opisu prvih gozdov, ki stali so na zemlji v premogovi dobi, natančno zaznamnje drevje onih gozdov: luskovce, pečatnice in orjaške praproti, proti katerim so današnje praproti seveda le pritlikavke. Tudi živali, ki prebivale so v onih gozdih, omenja ob kratkem. Teh navedenih dreves pač ni nikjer več, nevihte potresi ali še kaj drugega porušilo je te gozde. Morda pa tudi to, kar trde novejši naravo-

niki sinove sukneje in po svojem plašči. — Pokaži se, pokaži, pribavil je odstopivši in skoro odšel z brzimi koraki h krčmi kričeč: „Tu sém, sém hitro konje!“

Nikolaj Petrovič videti je bil mnogo vzburjeniji nego njegov sin; bil je nekako nemiren in bal se je nekako. Arkadij ga je ustavil.

— Očka, dejal je, dovoli, da te seznamim s svojim dobrim prijateljem Bazárovim, o katerem sem ti tako čestokrat pisal. On je tako ljubezniv, da je pri volji biti naš gost.

Nikolaj Petrovič obrnil se je hitro ter stopivši k človeku visoke rasti v dolgej sukni s trakovi, stopav izstopivšemu iz tarantasa, krepko stisnil njegovo veliko rudečo roko, koje mu ta ni koj pomóčil.

Jako me veselí, začel je in hvaležen sem vam za dobri namen, da nas obiščete; nadejem se . . . a dovolite, kako se zove vaše krstno in očetno ime.

— Evgenij Vasiljev, odgovoril je Bazárov z lenim a močkim glasom ter odvisi sukniin ovratnik pokazal Nikolaju Petroviču vse svoje lice. Dolgo in suho, s širokim čelom, k vrhu ploskvim; a spodaj zaostrenim nosom, z velikima zelenkastima očesoma in visečo brado peščene barve ozivljalo se je s pokojnim smehljanjem ter izražalo samosvestje in um. (Dalje prib.)

slovci, da ta drevesa niso imela dosti čvrstega semena, da bi se bila zaplodila dalje. Kako brezumno gospodari se dandanes z gozdi, dokazuje govrnik s primeri. Gozdove dobrote izpoznavamo največ še le takrat, ko smo jih že izsekali. Pa mnenji govrnikovem, ne smel bi se razkosavati gozd, on bode občini last, ta naj bi najela izkušenega gozdarja, ki bi gospodaril z gozdom in le-ta naj bi sodil, katero drevje da se sme izsekavati v potrebo posameznih občanov, ali, da se skupljen denar razdeljuje mej občane. Iz gozdovih dobrot imenuje osobito dve: 1. Gozdi senčijo tla, 2. oni čistijo zrak. — Z gozdi izginjevajo povsod studenci, deževnica spira rodovitno prst od onih tal, ki so jo zavzemali gozdi ter jo odnese v potoke. Ti zajezili so se po več krajih, po teh navstala so močvirja, na spranih tleh pa se je pokazalo skalovje. Tako opustošilo se je že več krajev, tako opustošil se je tudi — Kras. Kraški svet slika nam govrnik živo, kakov [bil je nekaj, ko je imel še gozde in kakov je sedaj. H koncu omenja še Bohinjske doline, onega cvetočega raja dežele kranjske. A tudi Bohinju preti ista osoda, kakršna dosegla je Kras, kajti ravno gozdovi okolu vrelca Savice in ob Bohinjskem jezeru sekajo se brez milosti Bolje bi bilo, da se je govrnik v tem oziru motil, toda naslikal je mnogo krajev, koji so se opustošili, ko niso imeli več gozdov. Zato končava svoj govor z besedami: Ali bi se ne našel kakov veljak, ki bi lastnici Bohinjskih gozdov zaklical: Kranjska obrtnijska družba! Stoj! Ne sekaj dalje! — Klubovi udje so ta govor g. Ciperla glasno pohvalili.

Za tem pričela se je vesela zabava. Kvartet (gg. Potokar, Švigelj, Hubad, Rabič) pel je tako izborno, da se nismo mogli dovolj načuditi krasno ubranim glasovom. Vrstile so se napitnice. Starejšina družbe g. Navratil napil je celemu klubu, starim in mladim. Gosp. Ciperle izbral si je čvetero najuzornejših klubovih mož: Stritarja, Šukljeja, dr. Seshu na in Miklaviča. Ako taki možje zahajajo v slovenski klub, potem bode se svrha klubova lahko dosegla, kajti vsak Slovenec bo rad zahajal v družbo, kamor prihajajo taki veljaki. Gosp. prof. Šuklje zahvaljuje se za napitnico ter poudarja v krasnem govoru važnost slovenskega kluba, slovenske družbe na Dunaji naseljenih slovenskih mož, v katero naj bi prihajal vsak, ki ima v prsih slovensko srce. Gosp. profesor izjavi, da Slovenec, ki biva na Dunaji, a ne prihaja v to društvo, zanemarija domovinsko svojo dolžnost! (Burno odobravanje.)

V daljšem govoru jemlje slovó od odličnega Slovenca, njemu in vsakej dobri narodnej stvari zvestega prijatelja — Danila Majarona, kojega izborne lastnosti slika jako ognjevitó. Stolici slovenski, kamor se v kratkem vrne naš Danilo, moramo istinito čestitati na tej pridobitvi. Tudi gosp. Pukl nazdravlja g. Majaronu, slikajoč izbornó njegovo slovensko in slovansko srce.

Gosp. Majaron podal nam je v izvršenem govoru, ki je segal vsacemu v srce, ker je prihajal govrniku iz srca, kako se je trudil in likal, v knjigi iskal učnosti, koliko se je že boril za načela in kako je svoj čas bil v ostrem boji proti možu, ki je prej slikal nj gove lastnosti. Duhovi so se pomirili, nastala je v slovenstvu sloga in sedaj postal je zopet prijatelj — Šukljeju, o katerem je osvedočen, da deluje domovini v korist iz zgolj ljubavi do nje. Njegovo prijateljstvo da mu je uzorno!

Gospod Pukl izpregovoril je zopet ter nazdravil duhovitemu članu družbe, vseučiliščnemu docentu dr. K. Štreklju, ko je že kot vseučiliščnik namočil za slovanstvo svoje pero, ki zopet sedaj zbira slovenskega naroda zaklade.

Gosp. dr. Štreklj govoril je potem o veliki važnosti slovenskih narodnih pesnij ter prosil, naj bi ga klubovi člani in vsi domoljubni Slovenci podpirali. Prav zelo sem se veselil, da je na znani poziv o nabiranju slovenskih narodnih pesnij prva se odzvala rodoljubna Slovenka iz Št. Jurja pri Celji, gospodičina K. Gotovo bode našla mnogo posnemovalk. Članov „Slovenije“ došlo je na ta večer precejšnje število. Nazdravilo se tudi temu društvu, kojega člani so uneti za ideale a ne za fraze. Predsednik gosp. Janko Bleiweis Trsteniški zahvalil se za vsprejem ter izjavil, da „Slovenijini“ člani radi zahajajo mej izborne može, kakor so v slov. klubu, da se od njih kaj naučé. — Prehitro preminol nam je znameniti večer slovenskega kluba in vesela nas nadeja, da tretji bode pribavil še več rodoljubnih Slovencev. — ov.

Domače stvari.

— (Osoda gimnazije v Kranji) je gotova. Kakor smo izvedeli iz gotovega vira, ostane Gaučeva naredba gledé gimnazije v Kranji veljavna. Čez dobra tri leta bode po njej. Vse lepe obljube, prijetna zagotovila in sladka poročila bila so le mamljiva pena. Taki so naši uspehi!

— (Na Levstikovo krsto) položili so doslej vence: „Slovensko pisateljsko društvo“, „Mesto Ljubljansko“, „Magistrat mesta Ljubljanskega“, „Slovenska Matica“, „Uredništvo Slovenskega Naroda“, J. in M. Murnik. Danes popoldne naročilo je akad. društvo Triglav v Gradci tudi venec z napisom.

— (Zanimiva ugovorna obravnava.) Načelnštvo občine Tinjanske v Istri tožilo je po § 19. tisk. zak. urednika „Naše Sloge“ gosp. Mat. Mandiča, ker ni hotel vsprejeti italijanski pisanega popravka. Obravnava v tej zadevi bila je pretekli torek. Gosp. Mandič zagovarjal se je sam ter dokazal, da ni dolžen vsprejemati popravkov v tujem jeziku. Gosp. Mandič bil je na podlagi svojega govora oproščen. Častitamo na tem uspehu, ki z nova kaže, kako se skoro povsodi drugače tolmači § 19. Nam vsaj se je pripetilo, da smo zaradi jednečega slučaja bili obsojeni, kajti spoznalo se je, da moramo objavljati tudi v tujem jeziku pisane popravke.

— (Osobne vesti.) C. kr. kmetijske družbe kranjske podpredsednik g. Josip Seunig, graščak na Bokalcih, praznoval bode dne 19. t. m. petindvajsetletnico, odkar je član glavnega odbora kmetijske družbe. Gosp. Seunig ima za kmetijsko družbo kranjsko veliko zaslug, zatorej mu tem povodom prav iz srca čestitamo. — Iz Amerike dospel je na svoj dom, na Podbrezje, g. Janez Pavlin. — Za potovalnega učitelja na Dolenjem Štajerskem je za sadjarstvo imenovan g. Fr. Matijašič.

— (Imenovanje.) Gosp. Fran Strašek, notarski kandidat v Litiji, imenovan je notarjem v Loži. — Telegrafski gojenec g. Avgust Lapajne imenovan je poštnim asistentom v Trstu.

— (V Čabru) umrl je dne 8. t. m. tamošnji gozdarski mojster, izvrsten strokovnjak in utemeljitelj hrvatsko-slavonskega gozdarskega društva.

— (Zblaznel) je v Gradci F. M. L. pl. Valenčič, da so mu morali obleči prisilni jopič ter ga odpeljati v Feldhof v blaznico.

— (Petindvajsetletnica vodje II. mestne šole, g. Belarja in učitelja na tej šoli g. Raktelja) praznovala se je danes prav slovesno. Po sv. maši, katero je ob 10. uri v sv. Jakoba cerkvi služil g. prošt dr. Jarc in pri kateri se je izbornó pelo, zbrali so se skoro vsi Ljubljanski učitelji in učiteljice v telovadnici II. mestne šole na Cozjovi cesti, katera je bila s podobo cesarjevo, s cesarskimi, mestnimi in narodnimi zastavami okrašena. Prvi pozdravil je slavljena g. mestni župan Grasselli, v imenu mestnega zbora in c. kr. mestnega šolskega sveta v daljšem govoru, v katerem je slavil 25letno trudapolno delovanje obel jubilentov ter njima izročil konečno po mestnem šolskem svetu jednoglasno sklenjeni pohvalni pismi. Ginjen se je zahvalil vodja g. Belar ter izrekel, da si štejeta oba jubilanta v veliko čast, da so šolska oblastva z njima zadovoljna in da bodeta tudi v bodoče napenjala vse svoje skromne moči za vzgojo mladine v katoliškem, avstrijskem zmislju in kot verne sinove naroda slovenskega. G. mestni župnik Rozman slikal je hvalovredno delovanje gosp. vodje Belarja skozi 25 let na polji glasbe, posebno kot pevovodje mestne župne cerkve sv. Jakoba, katere prej bolj slabo petje je povzdignil na stopinjo umetnosti; g. Raktelju — pa je čestital kot dolgoletnemu podporniku pevcev na koru šent Jakobskem. V imenu mestnih učiteljev in učiteljic pozdravil je jubilanta mestni kaplan in katehet g. Karlin, v imenu učiteljev druge mestne šole pa g. mestni učitelj Armič, kateri je naglašal kolegijalnost jubilentov in izročil vsakemu v znamenje trdne vezi prijateljske krasen briljanten prstan. Gosp. Raktelj se je zahvalil, na kar je še čestital mal deček II. mestne šole vodji in učitelju. Potem je izročil g. mestni župnik vodji g. Belarju krasno dragoceno darilo duhovščine sv. Jakoba, kakor tudi g. Raktelju. S tem je bila slovesnost končana. Jubilantoma došli so od vseh strani od njih kolegov in bivših učencev mnogobrojne čestitke, občinski zastop Brezovski, v okolici Ljubljanski, kjer je gosp. Belar nekaj služboval kot učitelj, pa mu je izročil

lepo izdelano diplomu častnega občinstva. Ob 1. uri popoldne bil je pri Frlinci slavnosten obed.

— (Za župnijo na Vidmu), ki je razpisana do 22. decembra t. l., imenovan je provizorjem g. Jarnej Štabuc, tamošnji kaplan.

— (Za tabačno tovarno Ljubljansko) na javni dražbi za 42.000 gld. razpisano zgradbo novega poslopja dobila je firma Tönnies, katera je od jednotnih cen za 12% odjenjala.

— (Iz Kranja) dobili smo dopis, ki nam popisuje hrabrost treh dolgoletnikov, največjih, kar jih je v Kranji. Na sv. Martina dan prihrumé iz neke krčme in planejo po nekem fantu, ki vsakemu izmed njih komaj do pasa sega. Ali kakor je bil majhen, se ga ti velikani vender neso upali s prostimi rokami, imeli so nekda vsi nože v rokah. Strašno bi ga bili razmesarili — a ušel jim je, zbežal je jednemu teh sv. Kristofov mej nogami. Žalostni ti junaki, mej katerimi je baje jeden mežnar in dva kamnoseka, odšli so ta pot z dolgimi nosovi in veseli naj bodo, ako ne bodo imeli še posla s sodnijo.

— (Iz Palčja pri Šent. Petru na Notranjskem) se nam piše: Dne 14. t. m. sedela je mati s svojim majhnim otrokom pri ognjišči. Šla je nekoliko ven, ali ko nazaj pride, bil je otrok že mrtev. Igral si je bil z ognjem, unela se mu je obleka in tako je v groznih bolečinah umrl. To bodi svarilo materam, da pazijo skrbno na otroke.

— (V Trnji na Notranjskem) poslal je, kakor se nam poroča, posestnik Fran Margon svojega blapca v gozd. Ker je preveč drv naložil in ni pazil na ravnotežje, se je voz nanj prevrnil in bil je takoj mrtev.

— (Iz Lukovice) se nam poroča 16. novembra: Včeraj ob 11. po noči (od 14—15. t. m.) čutili smo tukaj močan potres. Čudno, da se od drugod ne naznanja. Falb je baje za 14. in 15. t. m. prorokoval potrese.

— (Potres) dne 14. t. m. čutili so na Pohorji ob 10. uri 35 min. zvečer. V Vitanji trajal je dve sekundi, ravno tako v Laškem trgu. Potres so čutili tudi v Ribnici na Pohorji, v Braslovčah, Marnbregu in v Lavantinski dolini na Koroškem, kjer je potres trajal 4—5 sekund. — Znamenito je to, da so dne 14. t. m. zvečer tudi na Francoskem v Cavaillonu in na desnem bregu reke Duranco čutili potres.

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) napravi svojo drugo redno sejo dne 19. listopada v Knaus' Restauration „zum Lothringer“, L. Kohlmarkt 24, s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo tajnikovo o preteklem tečaju. 3. Poročilo odborovo. 4. Slučajnosti.

— (Nova državna obrtna šola v Trstu) bode gotova še le do 6. januarja 1888, ker je neugodno vreme delo nekoliko oviralo.

— (Koroška Pesmarica) „V kratkem izide zanimivo osnovana pesmarica s slovarjem za koroške Slovence, ki bo obsegala okoli 200 strani, malega formata. V knjigo so uvrščene slovenske pesni, ki se najraje pojó, zbirka najlepših koroških narodnih (še netiskanih) in slovar, v katerem so one besede pismene slovenščine, ki Korošcem od doma neso znane po v narečji za nje se nahajajočih večjidel tujih izrazih raztolmačene. Slovar je namenjen Korošcem sploh, posebno pa mlademu naraščaju, ki ni imel slovenskih šol. Kdor pozna današnje neugodne razmere na Koroškem, bode vedel, kako živej potrebi skuša izdajatelj pomagati. Slovenske rodoljube vabi izdajatelj na prednaročbo, ki stoji 35 kr. (s pošto vred 40 kr.) in upa, da mu pridejo pri tem rodoljubnem podjetji že Korošcem na ljubo na pomoč. One, ki bi izvolili prednaročnike nabirati, odškodoval bi po gratis-iztisih Rožan v Trstu — Via della Madonna del mare. 15.

— („Angelček“) otrokom učitelj in prijatelj. Izdal Anton Kržič. Te naši deci namenjene knjige izšel je treji zvezek. Dobiva se v „Katoliški bukvarni“.

— (Slovenski šaljivi koledar za 1888) izdala je tiskarna „Dolenc“ v Trstu. Koledar je po obliki in vsebini priporočila vreden in v očigled veliki množini šaljivega berila in mnogim podobam, je cena — 40 kr. — zares prav nizka. Zatorej ni dvomiti, da bode občinstvo pridno segalo po njem.

— (Pregledovanje blaga in potnikov) na mejni postaji v Korminu prenehalo je pretekli terek, ker je kolera v Italiji popolnem utihnila.

— (Za IV. letno zasedanje porotnih razprav v Novem mestu), ki se prične z 21. novembrom t. l., izrebrani so naslednji gg glavni porotniki: Verbič Fran, posestnik iz Gaberja; Grabek Jakob, gostilničar iz Črnomlja; Stalzer Matija, suknjar iz Kumersdorfa; Papež Jože, posestnik in župan iz Boštajna; Braune Karol, gostilničar iz Kočevja; Schleimer Matija, posestnik iz Dolge vasi; Terlep Martin, posestnik iz Arčevca; Hofmann Edvard, trgovec iz Kočevja; Hrella Jože, posestnik iz Jelševnika; Klinc Fran, posestnik iz Gornjega polja; Lukan Andrej, posestnik iz Brezja; Jaklič Anton, posestnik iz Križevske vasi; Mežan Janez, posestnik iz Kamnega potoka; Stavdohar Miha, posestnik iz Močil; Golobič Jakob, posestnik iz Semiča; Bevc Alojzij, posestnik iz Pečice; Gorše Jože, posestnik iz Podturna; Urbančič Anton, posestnik iz Skovca; Stajer Fran, c. kr. netar iz Metlike; Morave Fran, posestnik iz Velike loke; Stipančič Janez, posestnik iz Gradca; Urbančič Janez, posestnik iz Sevnice; Jakša Štefan, posestnik iz Perbiš; Jonke Fran, trgovec iz Kočevja; Gerbec Jože, posestnik iz Metlike; Verce Jože, posestnik iz Korita; Bučar Ignacij, trgovec in posestnik iz Brezovca; Verderber Jože, gostilničar iz Kočevja; Jutraš Friderik, posestnik iz Gor. Ponikev; Skubic Janez, posestnik in občinski predstojnik iz Police; dr. Namorš Ignacij, občinski predstojnik iz Jesenic; Hren Jože, trgovec iz Kočevja; Nemanič Marko, posestnik iz Božakovca; Merhar Jože, trgovec in posestnik iz Dolnje vasi; Kermesec Ivan, posestnik iz Rozalnic; Težak Marko, posestnik in mlinar iz Božakovca. — Nadomestovalni porotniki: Nimrod Nestor, gostilničar iz Rudolfovega; Fifolt Janez, posestnik iz Golobinjeka; Janc Anton, hišni posestnik in gostilničar iz Rudolfovega; Blažič Janez, posestnik iz Zelna; Klemenčič Janez, posestnik iz Hrušce; Pintar Fran, hišni posestnik in mesar iz Kandije; Brežnik Fran, c. kr. profesor iz Rudolfovega; Klemenčič Florijan, hišni posestnik iz Rudolfovega; Petruna Jože, posestnik iz Vavte vasi.

— (Razpisana) je služba kancelista pri deželnem sodišči v Celovci, eventualno pri kakem okr. sodišči. Prošnje do 13. decembra.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Zužemberk 17. novembra. Vest o smrti našega duševnega velikana Frana Levstika užalostila nas je globoko. Britka tuga prešinja srca zavednih narodnjakov! Narod, hrani veden in viden spomin ranjcemu, ki te je tako goreče ljubil.

Bralno društvo Žužemberško.

Št. Lambert (Zagorje) 17. novembra. Smrt duševnega velikana Levstika nam je izguba prebolestna! Berce, župnik.

Dunaj 17. novembra. „Wiener Zeitung“ javlja, da je s cesarsko odločbo dovoljeno, da se „Orijentalni muzej na Dunaji“ preosnuje v c. kr. avstrijski trgovski muzej.

San Remo 16. novembra. Cesarjeviču se je ulé v grlu odprlo in izteklo je mnogo gnoja. To je bolečino sicer olajšalo, a je ob jednom dokaz, da se je rak že zelo razširil. (Iz vseh telegramov se more posneti, da je nevarnost velika in pričakuje se, da bode v malo dneh nastala nujnost, da se bode sapnik moral prerezati, izvesti torej operacija na življenje in smrt. Uredn.)

Pariz 16. novembra. Preiskovalni sodnik zaslišaval včeraj tajnika Wilsonovega, ki pa ni točno odgovarjal, marveč se vprašanjem umikal. Sodnik zaključil je preiskavo, vse akte pa poslal prokuratorju republike. Kakor javlja „Journal des Debats“ ne bode prokurator nič sklepal, ampak vso nabrano informacijo izročil enketni komisiji. Več poslancev svetuje Lockroy-u, naj prične inicijativo za polni zbor, da se izbere vodilni odsek, kateremu se bode dal nalog, da priredi in izvrši sklepe republikske večine. Lockroy se bode najprej posvetoval s predsedniki skupin. — Policija prijela je tri zloglasne osebe, katere so priznale, da so dobile denarja, da bi umorile ravnatelj (urednika) časopisa XIX Siecle.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dajje.)

X. Gospod zbornični svetnik Mihael Pakič poroča o prošnji občine Kranjske Gore, da se s

privilegijem od 2. avgusta 1848. za drugi ponedeljek v oktobru dovoljeni somenj z živino in blagom pridržati, odnosno da se z naredbo c. kr. deželne vlade od 26. januarja 1887., br. 11566 od gornjega dne na soboto pred Mihaljem preloženi semenj zopet preloži na prvotni dan, t. j. na drugi ponedeljek v oktobru. Ker je iz predloženih spisov videti, da krajevne koristi govore za prošnjo, predlaga odsek: Zbornica naj v svoji izjavi do c. kr. deželne vlade priporoča prošnjo občine Kranjske Gore. — Predlog se sprejme.

XI. Gospod zbornični svetnik Mihael Pakič poroča o prošnji občine medvodske, da se jej dovoli obdržavati tri semnje za živino in blago dne 3. marca, 4. septembra in 4. novembra. Da bi utemeljila to prošnjo, navaja občina, da je živinarstvo v Medvodah in sosednih občinah znatno, da bi obdržavanje semnje osobito bilo v korist živinarjem in tudi kupcem živine ter da bi to živinarstvo le pospeševalo. Semnji bi tudi dobro došli delavcem v tamkajšnjih papirnicah in tovarnicah za lesno papirščino, ker bi si ne tratele časa lahko nakupovali oblačilo in druge proizvode. Ker občine političnih okrajev kranjskega in kamniškega, izimši občino motniško, neso ugovarjale namerjanim semnjem, a na ugovore te občine, poštevajoč razdaljo, ni se itak ozirati, in ker je odsek mnenja, da bi semnji v Medvodah bili dobro obiskani ter da bi olahkotili trgovino z živino in z drugimi semenjskimi proizvodi, zategadel misli, naj se tudi slavna zbornica pridruži priporočilom c. kr. okrajnega glavarstva in c. kr. kmetijske družbe, ako občine, imajoče pravico obdrževati semnje, političnega okraja okolice Ljubljanske: Brezovica, Studenec, Dobrova, Grosuplje, Šmartno, Zalog, Polhov Gradec, Borovnica, Vrhnika in Rakitna in mestna občina Ljubljanska ne bodo prepredvale z utemeljenimi ugovori namerjanih semnje, katere sodeč po predloženih obravnavnih spisih, neso še do zdaj imele prilike, izjaviti se o tem. Uvažujoč navedeno, predlaga odsek: Zbornica naj se izjavi v rečenem smislu pri c. kr. deželni vladi. Predlog se sprejme.

XII. Gospod zbornični svetnik Vaso Petričič izvešča o stvari, ki jo je izprožila slavna Šopronska zbornica z naslednjim dopisom:

„Slava zbornica! Zakona člen XXXVII. od 1. 1875. razveljavil je nekoliko do tedaj pravno-veljavne naredbe o trgovinskih agentih, odnosno trgovinskih potovalcih, ali kakor jih zgoraj navedeni ogerski trgovinski zakon zove trgovinske pooblaščenice in razširil izdatno njih pravice.

Dočim je namreč § 10. trgovinske ministerske naredbe, izdane 3. novembra 1852, izrekel, da ima trgovinski agent „osobito samo takrat pravico prejemati denarje, ako je tu pravo v pooblastilu potanko izraženo“; določuje ogerskega trgovinskega zakona § 45.: „da je trgovinske potovalce osobito zmatrati za pooblaščenice, da smejo pobirati kupnine z jedne strani od prodaje, ki so jo sami sklenili, ter za to dovoljevati plačilne roke, z druge strani pa izterjevati terjatve svojih gospodarjev.

Jednako naredbo nahajamo v občnem avstrijskem trgovinskem zakoniku, s 17. decembrom 1862. uvedenem, kateri pravi v § 49.: Trgovinske pooblaščenice, katere upotrebljuje njih gospodar kot trgovinske potovalce za trgovino na vnanjih krajih, „zmatrati je osobito za pooblaščenice pobirati kupnino od sklenjenih prodaj ali pa za to dovoljevati plačilne roke.“

To razširjanje pravic trgovinskih potovalcev moglo je biti unesno za vladajočih odnošajev za stvarjanja omenjenih zakonov — danes ni več.

Kajti zadnje desetletje bilo je za trgovino Avstro-Ogerske doba težkih izkušenj, katerih nasledki so se pojavili na vseh straneh.

Tudi napravi trgovinskih potovalcev neso prizanesle.

Radi neugodnih odnošajev propali trgovci poprijemajo se najraje te vrste zaslužka, ustrežajočega najbolj njih umenju in njih število je pomnožila še nepregledna množica mlajših trgovcev, ki neso za svojo stroko mogli najti nobene službe.

(Dalje prih.)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—178)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

16. novembra:

Pri Slovenci: Schlegel iz Nemčije. — Recher z Dunaja. — Salomon iz Liberce. — Skubic iz Gradca. — Kosebier iz Škofjeloke. — Šlibar iz Sele. — Mupoč iz Pešec. — Tonil, Freisinger iz Trsta.

Pri Italijani: Kruss, Janda, Vogelhuber, Fischer, Prieser, Reingrubler, Hamerich, Michel z Dunaja. — Bava-gnoli iz Zagrebe. — Moschitz iz Zabnice. — Petrovan iz Ljubljane.

Pri južnem kolodvoru: Rosenzweig iz Prage. — Razmašnik iz Škofjeloke. — Sittig iz Radovljice. — Goldschmidt iz Trsta. — Attenus iz Pulja.

Pri avstrijskem cesarji: Berger iz Tržiča.

Umrlj so v Ljubljani:

16. novembra: Fran Levstik, c. kr. skriptor v licejski knjižnici, 56 let, Poljanski nasip 14, za Brightova boleznijo. — Urša Parkelj, dvinara, 80 let, sv. Petra cesta 3, za oslabiljenjem. — Marija Oblak, postrežkinja, 78 let, Florijanske ulice 15 za oslabiljenjem.

17. novembra: Franja Arko, zasebnica, 58 let, Križevniške ulice 4, za otrpnenjem črev.

V vojaške bolnici:

13. novembra: Josip Kropf, infanterist, 21 let, pred kosarno 4, samomor vsled strelja.

Tržne cene v Ljubljani

dné 16. novembra t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	4 06	Surovo maslo,	96
Jecmen,	3 25	Jajce, jedno	35
Oves,	2 11	Mleko, liter	8
Ajda,	3 90	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	3 74	Telečje	50
Koruzar,	5 38	Svinjsko	60
Krompir,	2 41	Koštranovo	36
Leča,	12	Pišanec	45
Grah,	13	Golob	18
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	2 32
Mašo,	1	Slama,	1 96
Mast,	66	D. va trda, 4 met.	6 50
Špeh frišen,	60	„ mehka,	4 15

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
16. nov.	7. s jutraj	738-50 mm.	-0.2° C	sl. vzh.	snež.	0-70 mm.
	2. pop.	740 76 mm.	1.0° C	z. vzh.	obl.	
	9. svečer	743-64 mm.	-1.4° C	sl. vzh.	jas.	snega.

Srednja temperatura -0.2°, za 4.0° pod normalom.

Dunajska borza

dne 17. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 81.20	gl. 81.20
Srebrna renta	82.40	82.85
Zlata renta	112.10	111.85
5% marcna renta	96.20	96.20
Akcije narodne banke	888	887
Kreditne akcije	276.75	275.20
Srebro	—	—
London	125.70	125.80
Napol.	9.94	9.96
C kr. cekini	5.93	5.93
Nemške marke	61.70	61.72 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 130	gl. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	170
Ogerska zlata renta 4%	98	80
Ogerska papirna renta 5%	85	90
5% štajerske zemljiše odvez. oblig.	105	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 119	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	—
Kreditne srečke	100 gl. 179	25
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	108
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	227	50

(847-2)

MUSÉE PLASTIQUE.

V nedeljo 20. t. m.

sklep.

Vsak odrasle obiskalec ima pravico, brezplačno soboj vzeti jednega otroka pod 10 let.

Fin med v satovji

à kilo 60 kr.

dobiva se pri (672-18)

OROSLAVU DOLENCU

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 10.

Pošilja se tudi po pošti od 1 kile naprej proti povzetju ali predplačilu.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču à 50 kr.,

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živeih, oteklino, otrple žive in kite i. d. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno zdravi, kar dokazuje na stotine priznanih iz najrazličnejših krogov.

Prodaja (605-9)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Št. 17.361.

(835-3)

Razglas.

Ker je v zadnjem času v Ljubljani nekaj ljudij za kozami (osepicami) zbolelo in je mogoče, da se ta bolezen še bolj razširi, zdi se magistratu potrebno, p. n. občinstvo opozarjati, da je najboljšo sredstvo proti tej nalezljivi bolezni stavljenje koz.

Da bode pa vsakemu mogoče, tega sredstva se posluževati, naročil je podpisani magistrat animaličnega cepila, katero se dobiva brezplačno vsak dan v tukajšnjem ekspeditu; vsako soboto popoldne ob 3. uri pa se bodo tukaj od mestnega zdravnika brezplačno kože stavile.

Mestni magistrat Ljubljanski,
v 5. dan novembra 1887.

Naznanilo.

Uljudno naznanjam gostilničarjem in posameznim družinam, da sem odprl

zalogo mnogovrstnega in prav izvrstnega vina

po niski ceni. — Zagotavlja hitro postrežbo z dobrim blagom se priporoča s spoštovanjem (826-4)

J. Bolè v Šiški pri Ljubljani.

Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v

AMERIKO

pri c. kr. konc. Anchor Line,
Dunaj, I., Kolowratring 4.

„NARODNA TISKARNA“

preporoča po nizkej ceni

Vizitnice

v elegantnej obliki.

Gostilnica „Pri Zvezdi“

priporoča sladki refoško, prosekar, bržanko, ljutomersko in Türkenberško vino, kakor tudi stara dolenska in bizeljška vina ter istrijski teran.

Imenovana vina se točijo v Peterskem hramu, tik sv. Petra mitnice, po nižani ceni.

Z velespoštovanjem

Fran Ferlinc.

(814-4)

VELIKA DENARNA LOTERIJA,

za katero zakonito jamči visoka vlada v HAMBURGU.

500000

mark

kot največji dobitek v najsmotnejem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

- 1 prem. à mark 300000
- 1 dobit. à mark 200000
- 2 dobit. à mark 100000
- 1 dobit. à mark 80000
- 1 dobit. à mark 70000
- 2 dobit. à mark 60000
- 1 dobit. à mark 55000
- 1 dobit. à mark 50000
- 1 dobit. à mark 40000
- 1 dobit. à mark 30000
- 5 dobit. a mark 15000
- 26 dobit. à mark 10000
- 56 dobit. à mark 5000
- 106 dobit. à mark 3000
- 256 dobit. à mark 2000
- 512 dobit. à mark 1000
- 739 dobit. à mark 500
- 28800 dobit. à mark 145
- 15989 dobit. à mark 300, 200,
- 150, 124, 100, 94, 67,
- 40, 20.

Najrojevša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima 93.000 srečk, od katerih se izžreba 46.500 srečk. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

8,902.050 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 46.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobitek prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 55.000, v tretjem na 60.000, v četrtem na 70.000, v petem na 80.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Podpisana trgovska hiša uljudno vabi k udeležitvi te velike denarne loterije.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovih ali poštnih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštni nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštnemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

- 1 cela originalna srečka av. v. gl. 3.50.
- 1 polovica originalne srečke av. v. gl. 1.75.
- 1 četrtnina originalne srečke av. v. gl. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljene smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

30. novembrom 1887

nam direktno doposlati.

(774-9)

VALENTIN & CO.,
Bankgeschäft,
HAMBURG.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.